

11. Jak používat magnety při léčbě onemocnění

Klasické lékařství hádá, doporučuje, usiluje a stále dokola se pokouší a mýlí. Vědecká medicína nehádá. Vědecká medicína (ostatně jako jakákoliv jiná vědecká metoda) srovnává účinky, pocity a podněty s příslušnými účinky, příslušnými pocity a příslušnými podněty.

James Krauss

Doposud jsme se věnovali principům léčby pomocí magnetů ve světle rozsáhlých pokusů na rostlinách, mikroorganismech, zvířatech i lidech a rovněž jsme si vysvětlili, jak magnet léčí a ničí zhoubné vlivy, které vyvolávají různé nemoci. Nyní se zaměříme na praktická hlediska aplikace magnetů pro konkrétní onemocnění, jež je založena na dostupné šíři znalostí o biomagnetismu neboli *magnetismu živočišné říše*. Stejně jako ostatní léčebné systémy je i ošetření magnety umění, které lze zvládnout pouze s vytrvalostí a prostřednictvím neustálého zkoumání biologických účinků magnetů na zdravý i nemocný organismus.

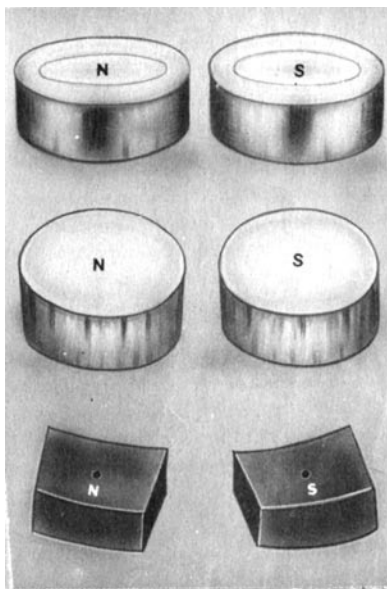
Navíc vyžaduje i dokonalou obeznámenost se základními systémy a funkcemi lidského těla a samozřejmě i s principy aplikace magnetů. Řada magnetoterapeutů dosahuje při léčení magnety velkých úspěchů i díky optimistické povaze a otevřenosti, a to dokonce i v případě téměř bezvýchodných nemocí, jakou je rakovina. Vědomí, že existuje přírodní síla, jež prostupuje všechno živé i neživé a přináší pomoc i úlevu churavému lidstvu, a navíc dokáže odpovědět na otázky, které až doposud zůstávaly v lékařské historii nezodpovězené, je nesmírně povzbuzující. Každý rozumný lékař se příčinnivě snaží přispět alespoň malým dílem ke zmírnění bolesti a utrpení svých bratří a posloužit lidstvu v rámci obrovského úkolu, na jehož konci stojí vítězství nad nemocí.

Než si popíšeme techniky používání magnetů u konkrétních onemocnění, musíme si nejprve vysvětlit některé důležité aspekty této práce, mezi něž se například řadí různé způsoby a náležitá délka aplikace, pozice pacienta při ošetření, nezbytná preventivní opatření, kterým je zapotřebí věnovat pozornost, a samozřejmě i výběr patřičného druhu magnetu v závislosti na nemoci, pohlaví, věku a charakteru choroby, přičemž důležité je rovněž zjistit, zda se jedná o chorobu akutní, nebo chronickou.

Typy léčebných magnetů

Jak už jsme se dozvěděli v předchozích kapitolách, nejsou pro léčbu vhodné malé tyčové magnety, válcové magnety ani ploché keramické magnety, jež jsou

zpravidla slabé, přestože podle Samuela Hahnemanna byl v minulosti tyčový magnet prospěšným nástrojem při permanentní léčbě řady nemocí. Pro lidi, kteří žili v osmnáctém století, byly takovéto malé magnety dostačující, protože okolní atmosféra nebyla tolik znečištěná jako v současnosti, antibiotika nezanechávala tak silné stopy na lidském těle, supresivní léčba nebyla tak důmyslná a člověk se ještě nepropadl do takových hlubin morálního bahna. A proto dnes, kdy jsou k potírání chorob zapotřebí stále silnější léky, potřebujeme pro léčbu nemocí i silnější magnety. Na obrázku č. 16 jsou vyobrazeny magnety, jež byly na základě důkladného zkoumání typů, tvarů i síly vyhodnoceny jako nejlepší možné varianty použitelné pro terapeutické účely v současnosti.

Obrázek 16: Tři typy léčebných magnetů

- 1. Silné léčebné magnety: síla cca 2 000 gaussů**
Jsou vhodné pro dospělé při celkové aplikaci na dlaně a chodidla (k podrobnějšímu vysvětlení se vrátíme později). Obecně se uplatňují pro onemocnění jako ochrnutí, obrna, zánět obratlů, ischias, bolesti v kříži, dna, dysmenorea (bolestivá menstruace) či ekzémy. Při jakékoliv z výše uvedených potíží se mohou aplikovat také lokálně.
- 2. Středně silné magnety: síla cca 500 gaussů**
Jsou vhodné pro děti při celkové aplikaci na dlaně a chodidla. Mohou se také upotřebit v případě bolestí uší, zubů či jiných menších orgánů a u dospělých se rovněž využívají při určitých potížích, které si podrobněji vysvětlíme později.
- 3. Slabší, zaoblené keramické magnety: síla cca 200 gaussů**
Jsou vhodné pro aplikaci na citlivé orgány (například mozek) a orgány jako oči, nos či mandle, kde je takovýto tvar nezbytný. Tento typ lze použít pro malé děti a uplatňuje se rovněž při potížích jako nespavost, poruchy vzrůstu, angina a další.

Zatímco silné a středně silné magnety jsou obvykle zapouzdřené v oceli, jež jim zaručuje nerozbitnost, keramické magnety jsou křehčí a v případě pádu na tvrdou zem se mohou rozbít. Při manipulaci s nimi je tedy zapotřebí postupovat opatrně a po použití by se vždy měly chránit pomocí kovové tyče zvané *kotva magnetu*, aby nedocházelo k oslabování jejich magne-

tické síly. Při správném zacházení si zachovávají magnetické schopnosti po řadu let, a mohou se tak s trochou nadsázky označit za „věčné“. Přestože postupem času částečně ztrácejí na síle, lze je snadno zmagnetizovat znovu, a obnovit tak jejich původní hodnotu i sílu.

Pro přípravu léčivé vody se zpravidla používají silné magnety, které přenášejí magnetismus na vodu účinněji než druhé dva typy, a vyvolávají tudíž požadované změny lépe a rychleji. Navíc jsou vhodné i pro úpravu většího množství vody, neboť na ně lze bez problémů umístit i rozměrné sklenice či jiné nádoby s velkým objemem.

Ačkoliv se pro léčebné účely nejvíce hodí výše zmíněné druhy magnetů, v případě mimořádné události, kdy nejsou po ruce, je možné použít i jiné magnety, například válcovité nebo ploché. Musí se však počítat s tím, že dobu působení pomocí takovýchto malých magnetů je zapotřebí prodloužit a za určitých okolností je výhodné připevnit je na postiženou část kouskem látky, aby zůstaly na správném místě a přinesly požadované výsledky.

Techniky aplikace

Magnety se zpravidla používají dvěma hlavními způsoby, a to *celkově* a *lokálně*.

1. Celková aplikace

Při tomto způsobu se aplikují dva magnety, z nichž jeden má převažující severní pól a druhý jižní pól. Na základě elektrické afinity těla se

severní pól umísťuje na pravou, přední či horní stranu těla, zatímco jižní pól na levou, zadní nebo dolní část těla. Takovéto striktní rozdělení se týká pouze celkové aplikace, kdežto v případě lokální aplikace se přihlíží i k dalším aspektům, mezi něž patří přítomnost infekce, bolest, otok a podobně. Abychom dosáhli co nejlepších výsledků, aplikují se magnety na dlaně v případě onemocnění horní části těla, to jest od pupku nahoru, a na chodidla v případě nemocí dolní části těla, to jest od pupku dolů (viz obrázky č. 17 a 18). Tato metoda nezohledňuje charakter pacientových potíží; nezáleží tudíž na tom, zda se jedná například o infekční, čistě funkční, povrchové nebo hluboké onemocnění. Uplatňuje se rovněž u chorob, které jsou *bilaterální* (týkají se obou stran těla) či chronické, anebo u takových, jež ovlivňují celé tělo nebo jeho větší část a při kterých je obtížná přesná lokalizace.

2. Lokální aplikace

Při lokální aplikaci se magnety umísťují na konkrétní místo, a to například na koleno, chodidlo, bolestivý obratel, oko, nos a podobně. Počet použitých magnetů záleží na závažnosti a druhu onemocnění. V případě akutní bolesti v kolenu a krku se kupříkladu aplikují dva magnety na kolena a třetí pak na bolestivý obratel v krční oblasti. Tato metoda je také vhodnější při lokalizovaných infekcích – například při výskytu ran nebo hnisavých zánětů zubního lůžka – kdy se používá pouze severní pól, jelikož působení již-

ního pólu by mohlo vést k nepříznivým důsledkům. V určitých případech, jakým je třeba akutní bolest v palci u ruky, lze někdy dosáhnout až neuvěřitelně rychlého účinku pomocí „sendvičové“ aplikace magnetů, při níž se palec umístí mezi dva magnety. U onemocnění typu nosních polypů (malé výrůstky uvnitř nosu) nebo angíny by bylo nelogické se uchýlit k celkovému ošetření, neboť místní aplikace je nejen žádoucí, ale také mnohem účinnější. Při této metodě neplatí pravidlo přísného rozdělení na pravou, levou, přední, zadní, horní či dolní část.

Obrázek 17: Metoda celkové aplikace na ruce

Obrázek 18: Metoda celkové aplikace na nohy

Způsob usazení pacienta

Před aplikací magnetů by se měl pacient pohodlně usadit na židli nebo pohovku. Vždy je zapotřebí zajistit mezi pacientem a zemí vhodnou izolační vrstvu, a proto se nedoporučuje provádět ošetření, pokud daná osoba sedí nebo leží na zemi. Při celkové aplikaci není

nutné dodržovat žádné pevně dané pravidlo ohledně směru, kterým by měl být pacient obrácen, což však neplatí v případě lokální aplikace. Pokud budeme na postižené místo přikládat jižní pól, měl by pacient sedět čelem k severu, a naopak. Stejně pravidlo platí i v situaci, kdy se magnety umísťují na přední část těla. V případě aplikace magnetů na zadní část krku nebo na záda, jež se provádí v pozici vsedě, by měl být pacient obrácen čelem k severu, jestliže se bude používat pouze severní pól magnetu, a čelem k jihu, jestliže se bude používat výhradně jižní pól. Budou-li se aplikovat dva magnety zároveň, měly by být natočeny buď k jihu, nebo k severu. Při aplikaci na boční strany těla by měl pacient sedět tak, aby jižní pól magnetu směřoval k jihu a severní k severu.

Poté, co pacienta usadíme do správné pozice, položíme magnety, které jsou určené pro celkovou aplikaci na ruce, na stůl, zatímco magnety pro celkovou aplikaci na chodidla umístíme na dřevěnou desku na podlaze. Budeme-li magnety aplikovat na ruce, měl by mít pacient chodidla opřené o dřevěnou podložku a dlaně rukou položit na magnety, a to pravou dlaň na severní pól a levou dlaň na jižní pól. Podobně by pak v případě aplikace na nohy mělo pravé chodidlo spočívat na severním pólu a levé na jižním. Místní aplikace na postižené místo se provádí přes oděv a před použitím magnetů se z nich samozřejmě odstraní ochranná kotva.

V případě lokální aplikace si pacient položí chodidla na dřevěnou desku, aby se nedotýkala země ani stěny. V některých situacích, jako například při krční spondylóze nebo bolestech v dolní části páteře, je

pro pacienta pohodlné, pokud bude při ošetření ležet na skládacím lůžku nebo pohovce s dřevěnou konstrukcí. Popis správné aplikace magnetů při pozici vleže bude vysvětlen později. Jelikož magnety jsou poměrně těžké, neobejde se někdy jejich aplikace na určité části těla bez pomoci třetí osoby, jež je přidrží na patřičném místě. I pro asistenta pak platí pravidlo, že musí stát na izolovaném materiálu, například na dřevěné desce nebo podložce z umělé hmoty, a nesmí se dotýkat země. Ošetření malého dítěte se provádí za pomoci matky či sestry, které si před aplikací magnetů pacienta usadí na klín a chodidla opět položí na vhodný izolační materiál.

Abychom docílili požadovaných výsledků, je zcela nezbytné výše popsaná pravidla ohledně správného usazení pacienta pečlivě dodržovat.

Doba trvání aplikace

Délka aplikace magnetů záleží na druhu onemocnění, délce jeho trvání, orgánech, na něž se magnety přikládají, individuální citlivosti, věku pacienta a na síle magnetu. Přestože konečné rozhodnutí o době trvání se zpravidla ponechává na magnetoterapeutovi, který důkladně zváží všechna vyjmenovaná hlediska, došlo se na základě četných průzkumů a pozorování účinků magnetů na velké množství jednotlivců i nemocí k závěrům, jež by měl zodpovědný praktik vždy brát v úvahu, aby předešel zbytečně dlouhému působení. Jako u jakýchkoliv jiných léků je i v případě aplikace

magnetů na postižené části důležité správné dávkování. Za přiměřenou dobu se při lokálním i celkovém použití považuje deset až třicet minut, a to s ohledem na všechny výše zmíněné faktory. Například při chronické revmatoidní artritidě u dospělého by v prvním týdnu léčby neměla délka aplikace přesáhnout deset minut, kterou však můžeme postupně prodlužovat až na půl hodiny. Delší působení lze také uplatnit i u řady dalších nemocí; podrobnější informace pak získáte v části o způsobu aplikace při jednotlivých onemocněních. Dané údaje o délce trvání se však vztahují výhradně k těm typům magnetů, jež jsme popsali výše, a nikoliv k mimořádně silným magnetům o síle tří tisíc gaussů a vyšší. V jejich případě by doba působení měla být úměrně zkrácená. Budeme-li pomocí magnetů ošetřovat citlivé oblasti jako například mozek, musíme mít vždy na paměti, že nelze použít silné magnety a že je zapotřebí přísně dodržovat desetiminutový limit (týká se kupříkladu odstranění nespavosti, zlepšení paměti nebo podpory růstu).

U citlivých jedinců, u nichž se účinky projevují velice rychle nebo kteří při aplikaci magnetů vnímají určité tělesné pocity, může být délka trvání zkrácena na pět minut, a u extrémně citlivých pacientů dokonce jen na dvě až tři minuty i méně. Každý rozumný lékař by měl tomuto hledisku magnetoterapie věnovat zvláštní pozornost, aby zabránil možnému zhoršení stavu některých přecitlivělých pacientů – jak jsme si ostatně vysvětlili v kapitole o citlivosti. V každém případě je s ohledem na délku trvání aplikace snad nejlepší řídit se zdravým rozumem. Navíc je nezbytné, aby měl každý magnetoterapeut po ruce zinkovou destič-

ku nebo homeopatický prostředek *Zincum metallicum* CH 5 pro případné prudké reakce citlivých jedinců, neboť to jsou ověřené protilátky na „předávkování“ magnetismem. První aplikace magnetů musí probíhat zásadně pod dohledem zkušeného odborníka, jenž by měl pacienta pozorně sledovat a zjišťovat, jaké pocity vnímá nebo zda necítí závratě, žaludeční nevolnost či mdloby a podobné příznaky, a na základě získaných informací pak stanovit patřičnou délku ošetření. Pokud dojde u přecitlivělých pacientů k jakékoliv silné reakci, měl by být magnet okamžitě odstraněn a pacientovi by měly být poskytnuty náležitě informace o délce a způsobu aplikace při dalších sezeních, a to obzvláště tehdy, pokud chce v léčbě pokračovat v domácích podmínkách. První ošetření by se mělo vždy odehrát za přítomnosti magnetoterapeuta dokonce i v případě člověka s pevným zdravím.

Pro jakékoliv onemocnění zpravidla postačuje jedno sezení v průběhu čtyřadvaceti hodin. V případě některých chronických nemocí, nebo pokud je postiženo několik orgánů, však bývá nutné aplikovat magnety během této doby dvakrát. Například u bolestí kolen doprovázených krční spondylózou mohou být magnety ráno aplikovány na deset minut na kolena a na krk a večer pak na stejnou dobu na okrajové body bolesti nebo na konkrétní akupunkturální body. V takovýchto případech by však trvání každého ošetření nikdy nemělo přesáhnout deset minut. Pokud je po provedení dvou hlavních ošetření nezbytné v průběhu čtyřadvaceti hodin aplikovat ještě malé magnety například z důvodu bolestí uší, zubů nebo malých kloubů, nemůže mimořádná aplikace uškodit.